

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 353/2025
25.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. и 2. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Љубодрага Вуковића и адвоката Мине Миљковић, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу Кти.бр. 17/23 од 13.01.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кв 6/25 од 24.01.2025. године, у седници већа одржаној 25.03.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА - адвоката Љубодрага Вуковића и адвоката Мине Миљковић, поднет против правноснажних решења Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу Кти.бр. 17/23 од 13.01.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кв 6/25 од 24.01.2025. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу Кти.бр. 17/23 од 13.01.2025. године одбијен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног АА у предмету тог тужилаштва Кти бр. 17/23 поднет преко бранилаца адвоката Љубодрага Вуковића и адвоката Мине Миљковић дана 10.01.2025. године, као неоснован.

Решењем Вишег суда у Крушевцу Кв 6/25 од 24.01.2025. године одбијена је као неоснована заједничка жалба бранилаца окривљеног АА - адвоката Љубодрага Вуковића и адвоката Мине Миљковић изјављена против решења Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу Кти.бр. 17/23 од 13.01.2025. године.

Против наведених правноснажних решења о трошковима кривичног поступка, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА - адвокат Љубодраг Вуковић и адвокат Мина Миљковић због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана

261. став 2. и члана 265. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине правноснажно решење Вишег суда у Крушевцу Кв 6/25 од 24.01.2025. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање о изјављеној жалби бранилаца против решења Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу Кти.бр. 17/23 од 13.01.2025. године. Стављен је и захтев за накнаду трошкова на име састава захтева за заштиту законитости у складу са одредбом Тарифног броја 5. у вези са Тарифним бројем 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА, је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, браниоци окривљеног АА истичу да је став изнет у побијаним решењима – да окривљени нема право на накнаду трошкова кривичног поступка у погледу кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, у односу на које је према окривљеном обустављена истрага, са образложењем да је бранилац пружао јединствену одбрану за два кривична дела током јединственог кривичног поступка, због чега ови трошкови се не могу издвојити, неправилан и неприхватљив, а одлука суда незаконита. У вези са изнетим, браниоци наводе да је поступак истраге у односу на окривљеног АА вођен по наредби Вишег јавног тужилаштва у Крушевцу Кти бр. 17/23 од 07.04.2023. године када је покренут поступак за кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. и 2. у вези члана 33. Кривичног законика, да је тај кривични поступак правноснажно окончан наредбом Вишег јавног тужиоца у Крушевцу којим је обустављена истрага за предметно кривично дело из члана 178. став 3. у вези става 1. и става 2. у вези члана 33. КЗ, да је истрага вођена за кривично дело за које је прописана казна затвора од 5 до 15 година, да је у односу на окривљеног АА у моменту доношења наредбе о спровођењу истраге и решења о одређивању притовра окривљени АА морао имати браниоца, он је у датој ситуацији изабрао себи за браниоце подносиоце захтева, а који су у самом поступку истраге предузимали бројне активности, па су у истрази настали знатни трошкови кривичног поступка, а одредбом члана 261. ЗКП дефинисани су трошкови између осталог и награде за браниоца, а који трошкови, у конкретном случају, у односу на поступак истраге морају пасти на терет буџетских средстава органа који је спроводио истрагу и органа који је одлучивао о мери притвора, јер на то упућује одредба члана 265. став 1. ЗКП. Поред изнетог, браниоци указују и на одредбу члана 7. став 1. тачка 4) ЗКП обзиром да је у односу на окривљеног АА кривични поступак покренут за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ тек заказивањема главног претреса по оптужном акту – оптужном предлогу.

Врховни суд изложене наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је пред Вишим јавним тужилаштвом у Крушевцу вођен кривични поступак, поред осталих и против окривљеног АА у предмету Кти бр. 17/24 по наредби о спровођењу истраге Кти бр. 17/23 од 07.04.2023. године и кривичној пријави ПУ Крушевац Ку број 18334/23 од 06.04.2023. године против овог окривљеног због постојања основа сумње да је извршио кривично дело силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ и кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, да је након спроведене истраге против окривљеног АА и др., дана 19.09.2023. године подигнута оптужница Кто бр. 25/23 зог постојања оправдане сумње да је извршио кривично дело силовање у саизвршилаштву из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ, која је одлуком Вишег суда у Крушевцу враћена на допуну истраге, а након спроведене допуне истраге наредбом Кти бр. 17/23 од 26.03.2024. године обустављена је истрага против окривљеног АА у односу на кривично дело силовање у саизвршилаштву из члана 178. став 3. у вези става 1. КЗ, док је поступак настављен због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ који је окончан правноснажном пресудом Вишег суда у Крушевцу Спк. бр. 27/24 од 29.11.2024. године којом је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. КЗ и осуђен на новчану казну у износу од 200.000,00 динара.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП прописано је да ће суд, када окривљеног огласи кривим, у пресуди изрећи да је окривљени дужан да накнади трошкове кривичног поступка. Ставом 2. истог члана прописано је да лице које је окривљено за више кривичних дела није дужно да накнади трошкове у погледу дела за које је ослобођен од оптужбе, уколико се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова.

Дакле, наведеном законском одредбом предвиђено је издвајање трошкова кривичног поступка само под условом ако суд нађе да се ти трошкови могу издвојити из укупних трошкова, али не и обавеза суда да то мора да учини у сваком случају.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, те чињеницу да је јавни тужилац, а затим и суд, у конкретном случају на основу података у списима предмета нашао да се у конкретном случају не могу издвојити трошкови кривичног поступка настали у погледу кривичног дела силовање из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика у односу на које је истрага обустављена против окривљеног 26.03.2024. године из разлога што је против окривљеног вођен јединствени кривични поступак пред јавним тужиоцем и за кривично дело из члана 178. и за кривично дело из члана 246а. став 1. КЗ, те да је радње које је бранилац предузимао о току тог поступка, а које је определио у захтеву за накнаду трошкова поступка предузимао у циљу пружања јединствене одбране, како за кривично дело за које је касније оглашен кривим, тако и за кривично дело у погледу кога је истрага обустављена, налазећи да се у оквиру свих тих трошкова не могу издвојити трошкови који се односе само на одбрану окривљеног у односу на дело за које је истрага обустављена – из члана 178. став 3. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, то се неосновано захтевом бранилаца окривљеног указује да је доношењем

побијаних решења јавни тужилац односно суд поступио супротно одредби члана 265. став 1. ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.